

Apostolska penitencierija Mestu in svetu Dekret Med letom vere bodo določene pobožnosti združene z darom svetih odpuštkov

Za dan petdesete obletnice slovesnega odprtja II. vatikanskega ekumenskega koncila, ki mu je blaženi Janez XXIII. »kot temeljno nalogo zaupal, da bolje zaščiti in predstavi dragoceni zaklad krščanske nauka in ga tako napravi dostopnejšega za Kristusove vernike in za vse ljudi dobre volje« (Janez Pavel II., Apostolska konstitucija *Fidei Depositum*, 11. okt. 1992: AAS 86 [1994] 113), je sveti oče Benedikt XVI. določil začetek leta, posebej posvečenega izpovedovanju resnične vere in njenemu pravemu razlaganju z branjem, oziroma boljše, s pobožnim premišljevanjem *Koncilskih odlokov* in resnic zapisanih v *Katekizmu Katoliške Cerkve*, ki ga je izdal blaženi Janez Pavel II. ob tridesetletnici začetka koncila z jasnim namenom »pripraviti vernike, da bi ga bolje sprejemali in širili njegovo poznavanje ter uporabo.« (*prav tam*, 114).

Že leta Gospodovega 1967 je Božji služabnik Pavel VI. v spomin na 1900-letnico mučeništva apostolov Petra in Pavla oklical podobno leto vere, da bi s slovesno izpovedjo vere pokazali, »kako bistvene vsebine, ki že stoletja sestavljajo bogastvo vseh vernikov, potrebujejo potrditev, razumevanje in poglobitev na vedno nov način, da bi verujoči verodostojno pričevali v zgodovinskih okoliščinah, ki se razlikujejo od tistih v preteklosti.« (Benedikt XVI., [Apostolsko pismo *Vrata vere*](#), št. 4).

V tem našem času zelo globokih sprememb, ki jih človeštvo doživlja, želi sveti oče Benedikt XVI. z napovedjo tega drugega [leta vere](#) povabiti Božje ljudstvo, katerega vesoljni pastir je, kot tudi sobrate škofove z vsega sveta »naj se pridružijo Petrovemu nasledniku v času duhovne milosti, ki nam jo nudi Gospod, da bi se spomnili dragocenega daru vere.« (*prav tam*, št. 8). Vsi verniki bodo imeli »priložnost izpovedati vero v vstalega Gospoda ... po stolnicah in cerkvah po vsem svetu, po [njihovih] hišah in družinah, da bi vsak začutil globoko potrebo po boljšem poznavanju in posredovanju vere prihodnjim rodovom. Redovne in župnijske skupnosti ter vse stare in nove cerkvene stvarnosti bodo v tem letu vere odkrile način za javno izpovedovanje vere.« (*prav tam*).

Poleg tega so vsi verniki, posamič in v skupnostih, poklicani, da v značilnih okoliščinah vsakdanjega življenja o svoji veri javno pričujejo pred drugimi: »Sama družbena narava človeka zahteva, da dejanje vere izraža navzven, se z drugimi pogovarja o verskih zadevah in izpoveduje svojo vero v obliki skupnosti.« (Izjava *Dignitatis humanae*, 7. december 1965: AAS 58 [1966], 932).

Ker gre predvsem za rast do najvišje stopnje svetosti življenja – kolikor je to na tem svetu mogoče – se pravi za doseganje najvišje stopnje čistosti duše, bo lahko zelo koristil velik dar odpuštkov, ki ga Cerkev v moči od Kristusa podeljene oblasti, ponuja vsem tistim, ki ob

potrebni pripravljenosti izpolnijo posebne predpise za njihovo doseganje. Pavel VI. je učil: »Cerkev uporablja svojo oblast služabnice odrešenja, ki ga je izvršil Kristus Gospod, tako da z odpustkom omogoča vernikom udeležbo pri tej Kristusovi polnosti v občestvu svetih in jim kar v največji meri daje na razpolago sredstva za dosego zveličanja.« (*Apostolsko pismo Apostolorum Limina*, 23. maj 1974: AAS 66 [1974] 289). Tako se razodeva »zaklad Cerkve«, ki ga »dodatno bogatijo tudi zasluge blažene Božje Matere in vseh izvoljenih, od prvega pravičnega do zadnjega.« (Klemen VI., *Bula Unigenitus Dei Filius*, 27. januar 1343).

Apostolska penitencierija, ki ima dolžnost urejati, kar zadeva podeljevanje in uporabo odpustkov ter spodbujati duha vernikov, da prav razumejo in gojijo pobožno željo, da jih prejmejo, je po spodbudi *Papeškega sveta za pospeševanje nove evangelizacije*, ob pozornem upoštevanju *Navodila s pastoralnimi napotki za leto vere Kongregacije za nauk vere*, naj se v *letu vere* doseže dar odpustkov, v skladu z voljo prevzvišenega papeža izdala sledeča določila s ciljem, da bi vernike dodatno spodbudila k spoznavanju in ljubezni do nauka Katoliške Cerkve in bi oni iz tega prejeli obilnejše duhovne darove.

Skozi celotno *letu vere*, ki je razglašeno od 11. oktobra 2012 do vključno 24. novembra 2013, morejo popolni odpustek od časnih kazni za lastne grehe, ki ga podeljuje Božje usmiljenje in ga lahko namenijo za pokoj duš pokojnih vernikov, pridobijo vsi verniki, ki so zares spokorjeni, so pravilno opravili sv. spoved, prejeli zakramentalno obhajilo in so molili po namenu svetega očeta:

a. – vsakič, ko se udeležijo vsaj treh nagovorov med svetimi misijoni, ali vsaj treh predavanj o *Odlokih II. vatikanskega koncila* in o vsebini *Katekizma Katoliške Cerkve*, v katerikoli cerkvi oziroma primernem kraju;

b. – vsakič, ko kot romarji obišejo eno od papeških bazilik, krščanske katakombe, stolnico, svet kraj, ki ga za *letu vere* določi krajevni ordinarij (npr. izmed manjših bazilik in svetišč posvečenih blaženi Devici Mariji, svetim apostolom in svetim zavetnikom) in se tam udeležijo kakšnega svetega bogoslužja ali se vsaj zadržijo za primeren čas zbranosti in pobožnega premišljevanja ter zaključijo z molitvijo Očenaša, Veroizpovedi, v katerikoli veljavni obliki, s priprošnjami k blaženi Devici Mariji in, odvisno od primera, k svetim apostolom ali zavetnikom;

c. – vsakič, ko se v dnevih, ki jih za *letu vere* določi krajevni ordinarij (npr. na praznike Gospoda, blažene Device Marije, apostolov in zavetnikov ali sedeža sv. Petra), na katerem koli svetem kraju udeležijo slovesnega praznovanja evharistije ali molitvenega bogoslužja ter izpovejo vero v kateri koli veljavni obliki;

d. – ko na poljubno izbran dan med *letom vere* pobožno obišejo krstni kamen ali drug kraj, kjer so prejeli zakrament krsta in pri tem obnovijo krstne obljube po katerem koli veljavnem obrazcu.

Škofje v škofijah ali eparhijah in vsi, ki so po pravu njim izenačeni, bodo lahko ob najprimernejšem dnevu znotraj tega obdobja pri osrednjem praznovanju (npr. 24. novembra 2013 na praznik Jezusa Kristusa, Kralja veseljstva, ko se bo sklenilo *letu vere*), podelili papeški blagoslov s popolnim odpustkom, ki ga morejo prejeti vsi verniki, ki bodo ta blagoslov prejeli pripravljeno.

Zares spokorjeni verniki, ki iz resnih razlogov ne bodo mogli prisostvovati tem praznovanjem (predvsem vse redovnice, ki živijo v samostanih s stalno klavzuro, samotarji in puščavniki, zaporniki, starejši, bolni in tisti, ki so v bolnicah ali drugih krajih zdravljenja oziroma nudijo neprekinjeno pomoč bolnikom ...), bodo popolni odpustek prejeli pod enakimi pogoji, če bodo v duhu in mislih združeni z navzočimi verniki, še posebej v času televizijskega in radijskega prenosa besed svetega očeta ali škofov po škofijah, doma ali tam, kjer se zaradi ovir nahajajo (npr. v kapeli samostana, bolnice, zdravilišča, zapora ...) molili Očenaš, Veroizpoved v kateri koli veljavni obliki in druge primerne molitve po namenih *leta vere* ter darovali svoje trpljenje oziroma stiske svojega življenja.

Da bi pastoralno omogočili dostop do zakramenta pokore in do prejemanja Božjega odpuščanja preko oblasti odvezovanja grehov, so krajevni ordinariji povabljeni, da kanonikom in duhovnikom, ki bodo lahko v *letu vere* v stolnih in drugih določenih cerkvah spovedovali vernike, podelijo pristojnosti, omejene na notranje zakramentalno področje, o čemer za vernike vzhodnih Cerkev govori kan. 728, § 2 *Zakonika kanonov Vzhodnih Cerkev* in kan. 727 v primeru morebitnega zadržka, razen ko gre za primere obravnavane v kan. 728, § 1; za vernike latinske Cerkve pa pristojnosti, o katerih govori kan. 508, § 1 ZCP.

Ko bo spovednik sprva opozoril vernike o teži grehov, ki so povezani z zadržkom ali kaznijo, bo določil primerno zakramentalno pokoro, ki jih bo kar najbolj vodila do trajnega kesanja in jim bo, glede na naravo primerov, naložila popravo morebitnega pohujšanja ali škode.

Penitencierija ob koncu toplo vabi prevzvišene škofe, ki so nosilci trojne službe (munus) poučevanja, vodstva in posvečevanja, da skrbijo za jasno razlaganje načel in določb, ki so tu predstavljena za posvečevanje vernikov. Pri tem naj posebej upoštevajo okoliščine kraja, kulture in izročila. Primerna kateheza za značaj posameznega ljudstva bo lahko jasneje in bolj živo predlagala razumu in v srca trdneje ter globlje zakoreninila željo po tem enkratnem daru, ki ga prejmemo po zaslugi sredniške vloge Cerkve.

Pričujoči dekret je veljaven samo za *letu vere* ne glede na kakršno koli nasprotno določbo.

Izdano v Rimu, na sedežu Apostolske penitencierije, 14. septembra 2012, na praznik povišanja Svetega križa.

kardinal Manuel Monteiro de Castro
veliki penitenciarij

msgr. Krzysztof Nykiel
rektor